

Kinek az érdekében?

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 46. szám, 2020. november 13.

A magyar miniszterelnök úgy nyilatkozott, kész megvétózni az európai uniós költségvetést és a helyreállítási alapot is, amennyiben jogállamisághoz kötik az egyes tagállamoknak szánt egyéb források kifizetését. Orbán erről levelet is írt az unió soros német elnökségének. A vétó fölemlegetését azért tartotta időszerűnek, mert korábban erős jogállamisági feltételrendszerről született döntés, amely alapján akár a következő évekbeli uniós forrásaink veszélyben lehetnek. A kormányfő válasza erre: akár két évig is kibírnánk azok nélkül.

Cinikus és buta válasz, még annak ismeretében is, hogy jól tudjuk, a korábbi években az unió olyan mennyiségű forrást nyitott Magyarország számára, hogy a kormány komoly tartalékot képezhetett. A pénzek azonban rossz helyre kerültek. Abból a szempontból egészen bizonyosan, hogy a korábban leszakadt országrészek még jobban leszakadtak, az ott élő emberek még inkább perifériára kerültek. Nem nehéz belátni, hogy Orbán hetyke kijelentése még kilátástalanabbá tenné a keleti régiók sorsát, még akkor is, ha az eddig már kivételes helyzetbe hozott oligarchatársaság hasonló fényűzésben élne, mint eddig. Orbán nem tért ki arra, hogy kiket értett azokon, akik két évig is kibírnák az uniótól folyósított pénzek nélkül, nem nehéz azonban megjósolni: akik nem tartoznak ebbe a körbe, nem az ő vazallusainak vazallusai és így tovább, azok a leszakadtak, az öregek meg a betegek, akik amúgy sem fontosak a kormány számára. Csak a pénzt viszik, szavazni meg nem mennek.